AKSHARASURYA
E-ISSN: 2583-620X
Peer-Reviewed, Multi Lingual E-Journal
Volume – 02, Issue – 03, March 2023.

ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಶಾಂತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಡಾ. ಸೈಯದ್ ಮುಯಿನ್
ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಕ್ರಿಸ್ತು ಜಯಂತಿ ಕಾಲೇಜು, ಸ್ವಾಯತ್ತ
ಕೆ. ನಾರಾಯಣಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು–560077

ಇಸ್ಲಾಂ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳ ಆಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮನು ತನ್ನ ಮಾತು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವವನು, ಆದರೂ ಅನೇಕ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಎಂದಿಗೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರನ್ನು ಎದುರಿಸಿಲ್ಲ, ಅವರು ಹಿಂಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಂ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸಗಳು ಜಿಹಾದ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಗಲ್ಲ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಜನರ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಹೋರಾಟವಾಗಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾದ ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ವಾಸ್ತವದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಸಮಕಾಲೀನ, ಪ್ರಗತಿಪರ ಮತ್ತು ಪ್ರಬುದ್ಧ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು 'ಫಸಾದ್' (ಹಿಂಸೆ) ಅನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಸರಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು, ಇದು ಮಾನವ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ತತ್ವಗಳು, ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗುರಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮ–ಸಂಬಂಧಿತ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ನಾಗರಿಕ ಅಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ, ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ನಾವು ಯಾವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ದಾರಿಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಈ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ನಡೆಯಲು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಕ್ಷಮ ಹಾಗೂ ಮನಸು ಮಾಡುವನೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಶಾಂತಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿರುವುದು.

ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದ್ದಾರೆ? ಅವರು ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ? ಉಗ್ರಗಾಮಿ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರನ್ನು ನೆಪವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿವೆ. ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಗಮನಾರ್ಹ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಆಸ್ತಿ ಹಾನಿಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾನಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ವಿಶಾಲ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬಲಹೀನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತವೆ. ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ರಕ್ತ ಹರಿಯುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮನಸು ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳುವುದೂ ಆಗಿದೆ.

ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿನ ಶಾಂತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹುಡುಕುವ ವಿಷಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಕೂಡ ಒಂದು.

ಶಾಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಸ್ಲಾಂ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ಈ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ? ಕುರಾನ್ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಯಾವುವು? ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಲಿರುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇವು.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಾಗಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಬೋಧಿಸುವ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ವಿಷಯಗಳು ಇಸ್ಲಾಂ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಭಾಗವು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಆಧಾರರಹಿತವಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಶಾಂತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತಿರುಳಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇತರರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಘರ್ಷವು ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮದ ಮೂಲಭೂತ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಕೇಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು (ಮತ್ತು ಅವರು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಅಗತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಕಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಏಕೆ ಹೋರಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆಯಾದರೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ನಾವು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ವಿವರಣೆಯು ಬಂಧ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಗೆ ಎರಡು ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅಗತ್ಯಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನಾವು ಸಮುದಾಯದ ಭಾಗವಾಗಬೇಕು; ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇತರರು ನಮಗೆ ಬೇಕು; ನಾವು ಇತರರನ್ನು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ ಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಮ್ಮತನವನ್ನು, ನಮ್ಮದೇ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ.

ಶಾಂತಿ ಎಂಬ ಪದವು ಹೆಚ್ಚು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ, ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪ್ರಚಾರದ ಸಾಧನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಮುಖ ಧರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯುದ್ಧಗಳು ಆದದ್ದೇ ಧರ್ಮದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಧರ್ಮವನ್ನು

ಯುದ್ಧದ ಉತ್ತೇಜಕವನ್ನಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾಚಾರವು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಇಸ್ಲಾಂನಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಂದು ತತ್ವದಂತೆ ಹಿಂಸೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಕೀಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಕು. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಶಾಂತಿಯ ಧರ್ಮವೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ಅಂತರ್ಗತದಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವ ಹಿಂಸೆ ಅಥವಾ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ತತ್ವವನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಹಿಂಸಾಚಾರವನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು "...ಶಾಂತಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು..." **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ: 5:16)**[1]ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನೀತಿ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ:** 4:128)[2], ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕದಡುವ ಯಾವುದೇ ಅಂಶವನ್ನು ದೇವರು ಅಸಹ್ಯಪಡುತ್ತಾನೆ **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ** 2:205)[3]. ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಮೊದಲ ಆಯತ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಉಸಿರಾಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಓದುತ್ತದೆ: "ಅಲ್ಲಾಹನ(ದೇವರ) ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಮಯಿ, ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಮಯಿ." ಈ ಆಯತ್‌ನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ 114 ಬಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಂತಹ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಂ ನೀಡುವ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಸ್–ಸಲಾಮ್, ಅಂ–ದರೆ ಶಾಂತಿ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸಲ್ಲಾಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿವಸ್ಸಲ್ಲಮ್) ಅವರನ್ನು ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಕರುಣೆಯಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ: 21:107)**[4]. ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಯತ್‌ಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ದಯೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ ಎಂದು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಅವಲೋಕನವು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರ್ಶ ಸಮಾಜ, ಕುರ್‌ಆನ್ ಪ್ರಕಾರ ದಾರ್ ಅಸ್–ಸಲಾಮ್, ಅಂ–ದರೆ ಶಾಂತಿಯ ಮನೆ **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ: 10:25)**[5]. ಕುರ್‌ಆನ್ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ: 36:40)**[6] ಅಲ್ಲಾಹನು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಅವನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆದೇಶಿಸಿದನು. ಕುರ್‌ಆನ್ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ ವಿಸೂರ್ಯನು ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲುಪಲು ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಅಂದರೆ, ಸಾಧ್ಯ) ಅಥವಾ ರಾತ್ರಿಯು ಹಗಲನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಒಂದು ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಈಜುತ್ತಿದೆ. **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ: 36:40)**[7]. ಶತಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವವು ಅವನ ದೈವಿಕ ಯೋಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಶಾಂತಿ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಯುದ್ಧದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಶಾಂತಿಯು ಯಾವುದೇ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿಯುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯೋಜಿತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ: "...ಮತ್ತು ಇತ್ಯರ್ಥವು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ..." **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ: 4:128)**[8]. ಅಂತೆಯೇ, ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ: ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ('Unf) ಕೊಡದಿದ್ದುದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಸೌಮ್ಯತೆಗೆ (Rifq) ನೀಡುತ್ತಾನೆ. (ಅಬು ದಾವೂದ್) ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಂತಿಯು ನಿಯಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಪವಾದವಾಗಿದೆ. ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫಲಿತಾಂಶವು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮುಸ್ಲಿಮರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಲು ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಕೃತ್ಯಗಳು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧವು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಖಚಿತವಾಗಿರದಿದ್ದಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶಾಂತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಗಳು ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ

ಇಸ್ಲಾಂ ಎಂಬ ಪದವು ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯ "ಸಲೆಮಾ" ಪದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಲೆಮಾ ಎಂದರೆ ಶಾಂತಿ, ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಎಂದರೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಪದದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆ ಎಂಬ ಅಥ–ರ್ಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಸ್ವತಃ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಹನೆ, ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತತ್ವವೇ ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಹಿಂಸಾಚಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮೂಲಕ ಸಂದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಶಾಂತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೊದಲ ಮೂಲ ತತ್ವವೆಂದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಯ ಸ್ವೀಕಾರವು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜನರು ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸ್ವತಂತ್ರರು. ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಆಯತ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. "ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯ ಬಲತ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು, ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ." (2:256)[10]

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಆನ್ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿದೆ: ಸತ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಬಂದಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ "ಯಾರು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ನಂಬಲಿ, ಮತ್ತು ಯಾರು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲಲವೋ ಅವರು ನಂಬದಿರಲು ಬಿಡಿ" (18:29)[11]

ಶಾಂತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ತತ್ವವೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯಾಗಿ ಶಾಂತಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದು.

ಅಲ್ಲಾಹ ಶಾಂತಿಯ ಮನೆಗೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಶಾಂತಿಯ ನೆಲೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಬಯಸಿದವರನ್ನು ನೇರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 10:25)**[12]

ಕುರ್‌ಆನ್ ಜನರನ್ನು ಶಾಂತಿಯುತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ, ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 2:208)**[13]

ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ, ಆದರೆ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಬೇಡಿರಿ, ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ** 2:190)[14]

ಶಾಂತಿಯುತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಮೂರನೇಯ ತತ್ವವೆಂದರೆ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ್ಲಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಯಂ ಜಾಗೃತಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು, ಅದು ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಮೂಲ ಸ್ವಭಾವವು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಆನಂದಿಸುವುದು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಹಿಂಸೆ ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವವಲ್ಲ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರತರಬಹುದು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಸಂತೃಪ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವವು ಶಾಂತಿಯ ಕಡೆ ಒಲ್ಮೆಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂಸಾಚಾರವು ನಮ್ಮ ಕಲಿಯುವ ವಿಧಾನದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೋಧನೆಗಳು ಆಸ್ತಿಕತೆ, ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜನರನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯು ಅಮರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ

ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ (**ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ** 2:190)[15] ಕುರ್‌ಆನ್ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಶಾಂತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಪಂಚಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು, ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬಹುದು.

"(ಎಲ್ಲರನ್ನು) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಉಪದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ; ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾಮಯಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಿ: ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ಯಾರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. (16:125)[16]

ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಶಾಂತಿಯ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಬಾಳ್ವೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಕುರಿತಾಗಿ ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಅವರ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಎಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ ರಹಿತವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಜನರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ– "ದಾನ, ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಜಗಳಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆಗಳು ಮನುಕುಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರ ನಡುವೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ". **(ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ಅಹ್ಮದ್ ಮತ್ತು ಬುಖಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವಂತೆ)**

"ಯಾರು ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಪ್ರತಿಫಲವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ". **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 42:40)**[17]

ಕುರ್‌ಆನ್ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ "ಕ್ಷಮಿಸುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ" (**ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ** 818)[9] ಇಸ್ಲಾಂನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಅನೇಕ ತತ್ವಗಳಿವೆ, ಅವು ಶಾಂತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಶುಭಾಶಯವು ವಿಅಸ್–ಸಲಾಮುಲೈಕುಮ್‌ಹಿ ಅಥವಾ ವಿನಿಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗಲಿ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಯಾವ ಅಂಶವು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಪ್ರವಾದಿ (ಸ) ಉತ್ತರಿಸಿದರು: ವಿಹಸಿದವರಿಗೆ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು (ಸಲಾಮ್) ಹೇಳುವುದು. (**ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ)ಬು**ಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನೀವು ನಂಬುವವರೆಗೂ ನೀವು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವವರೆಗೂ ನೀವು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬಾರದೇ? ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಶಾಂತಿಯ ಶುಭಾಶಯ (ಸಲಾಮ್) ಹರಡಿ. (ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ಸಹೀ ಮುಸ್ಲಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವಂತೆ)

ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಸೇವಕರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವವರು. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ವಿಶಾಂತಿಹಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 25:63)**[18]

ಸಂಘರ್ಷದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಶತ್ರು ಶಾಂತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಒಲವು ತೋರಿದರೆ, ನೀವು (ಸಹ) ಶಾಂತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಒಲವು ತೋರುತ್ತೀರಾ . . . **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 8:61)**[19]

ಓ ನಂಬುವವರೇ! ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡಿ: "ನೀವು ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲ"; ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದ ನಾಶವಾಗುವ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವಿದೆ. ಅವನು ಈಗ ಇರುವಂತೆಯೇ, ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ನಿಮಗೆ ನೀಡುವ ಮೊದಲು ನೀವೇ ಇದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. **ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 4:94)**[20]

ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ, ಅವರ ನಡುವೆ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಸಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀರ್ಪಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವವರೆಗೆ ಆಕ್ರಮಣಕಾರರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ. ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡುವೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ; ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 49:9)[21]

ಜನರ ನಡುವೆ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಹುದು. ಶಾಂತಿ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಜನರ ನಡುವೆ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು (ಸುಳ್ಳು) ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಳ್ಳುಗಾರನಲ್ಲ. (ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವಂತೆ)

ಒಬ್ಬ ಸಹಚರನು ಹೇಳಿದನು, "ಅವರು (ಅಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್) (ಮೂರು) ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲು ಜನರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ: 1) ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, 2) ಜನರ ನಡುವೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು 3) ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಹುದು."

ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿಯುವುದು ಇಸ್ಲಾಂನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಾಪವಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಅಥವಾ ಅವನಹಕ್ಕುಗಳು, ಅಥವಾ ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಹೊರೆ, ಅಥವಾ ಅವನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಆಗ ನಾನು ತೀರ್ಪಿನ ದಿನದಂದು ಅವನ ಎದುರಾಳಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. **(ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ) –ಅಬು ದಾವೂದ್ ಮತ್ತು ಅಲ್–ಬೈಹಕಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವಂತೆ)**

ಮುಸ್ಲಿಮರೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು ಸ್ವರ್ಗದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, **(ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ (ಸ)** ಅಹ್ಮದ್ ಮತ್ತು ಬುಖಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವಂತೆ)

ಇತರೆ ಧರ್ಮಗಳ ಆಚರಣೆಯ ಪ್ರತಿ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯ ಆಯತ್ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ. "ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನನಗೆ ನನ್ನ

ಧರ್ಮ" **(ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ 109–6)**[22] ನಾನು ನನ್ನ ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇತರರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಂಗ ತರುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಧರ್ಮ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವೋ, ಇತರರಿಗೂ ಅವರ ಧರ್ಮ ಅಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಇತರೆ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಗೌರವ, ಸಮಾನತೆ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕುರ್‌ಆನ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ಲಾಂ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಅನೇಕ ತತ್ವಗಳಿವೆ, ಮೇಲೆ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ– ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಯ ಸ್ವೀಕಾರವು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿರುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮವು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾನೂನಾಗಿ ಒತ್ತು ನೀಡಿದೆ, ಮೂರನೇಯ ತತ್ವವೆಂದರೆ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಯಂ ಅರಿವು ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ದೂರವಿಡಬಲ್ಲದು. ಶಾಂತಿಯುತ, ಸುರಕ್ಷಿತ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಲವು ಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಂತಿಯ ಆದರ್ಶವು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ರಾತ್ರಿಯು ಶಾಂತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ಶಾಂತಿಯು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಶಾಂತಿಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಬಹುತೇಕ ಆಯತ್‌ಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾನವ ನಡವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ **"ಪಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ"**, ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಆದರ್ಶ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರು ತಮ್ಮ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಆಶಿಸುತ್ತ, ಸಹಬಾಳ್ವೆಯಿಂದ ಬದುಕಲು ಕೋರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವಮಾನಿಸುವವರು ಸಹ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಹಿಂಸಾಚಾರವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಕುರ್‌ಆನ್‌ಅನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಅಥವಾ ಆಯ್ದವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವವರಿಗೆ, ಅವರು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಅಬ್ದುಲ್ ಗಫ್ಫಾರ್: ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಂಗಳೂರು, 7ನೇ ಮುದ್ರಣ ಆಗಸ್ಟ್ 2010, ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ: 205.
2. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 183.
3. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 86.
4. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 560.
5. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 358.
6. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 739.
7. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 739.
8. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 183.
9. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 818.
10. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 101.
11. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 500.
12. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 358.
13. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 87.
14. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 83.
15. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 83.
16. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ:** 617.
17. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ: 317**.
18. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ** 176.
19. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ** 875.
20. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ** 358.
21. ...ಅದೇ... **ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ** 1139.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಅಬ್ದುಲ್ ಗಫ್ಫಾರ್: ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಭಾವಾನುವಾದ, ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಂಗಳೂರು, 7ನೇ ಮುದ್ರಣ, ಆಗಸ್ಟ್ 2010.
2. ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಎಂ. ಸಾದುಲ್ಲಾ: ಸಹೀಹ್ ಬುಖಾರಿ, ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಂಗಳೂರು. 2012.
3. ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ ಸಯೀದ್: ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಂಗಳೂರು, 2010.
4. ಎಂ. ಎಂ. ಅಕ್ಬರ್: ಇಸ್ಲಾಂ ಎಂದರೇನು? ದಾವಾ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಮಂಗಳೂರು, 2007.